

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. Š., bytem A., proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí* se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 15.7.2011 proti rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/8, 360 21 Karlovy Vary – Dvory, ze dne 8.7.2011 č.j. X o *příspěvek na bydlení*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 8.7.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, vydané dne 2.6.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 1.4.2011 č.j. X vydané dne 14.4.2011, i jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce v Chebu, oddělení státní sociální podpory, kontaktní místo Aš, č.j. X vydané dne 22.2.2011 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. došlo i ke změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, takže s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**), který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 8.7.2011 bylo žalobou napadeno.

Včasnou doplněnou žalobou datovanou 15.7.2011 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011 č.j. X, jímž byl k jeho odvolání změněn výrok rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, vydané dne 2.6.2011 č.j. X o snížení dávky státní sociální

*podpory příspěvek na bydlení žalobci z 2.863,-Kč na 1.315,-Kč měsíčně ode dne 01.01.2011 do 30.6.2011 (dále jen **rozhodnutí ÚP**)* tak, že slova: „rozhodl dne 16.02.2011“ se nahrazují slovy: „rozhodl dne 01.06.2011“ a za slova: „§ 2“ se vkládají slova: „§ 3“, ve zbylé části napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

V žalobě ve znění doplnění ze dne 16.8.2011 žalobce mimo jiné uvedl, že napadené rozhodnutí se neopírá o zákonná ustanovení, nezabývá se jeho námitkami, popírá logiku věci, lživě a zmateně popisuje sled věci, zákonná ustanovení jsou vykládána „samovůli pisatele-ky“, užití § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu (tj. **zákon č. 500/2004 Sb.**) je „nepřístojné“; rozhodnutí tedy nedodržuje právní rámec, úmyslně prodlužuje zákonné lhůty, jsou mu odepírána základní práva a je diskriminována jeho osoba. Konkrétně žalobce namítal (údajně stejně jako předtím v odvolání) označení rozhodnutí ÚP stejným číslem jednacím jako u předcházejícího rozhodnutí ÚP vydaného dne 16.2.2011, neuvedení předcházejícího rozhodnutí KÚ ze dne 1.4.2011, jímž bylo zrušeno rozhodnutí ÚP ze dne 16.2.2011 v odůvodnění rozhodnutí; rovněž sporuje tvrzení KÚ, že ÚP ve svém rozhodnutí učinil to, co mu bylo uloženo rozhodnutím KÚ č.j. X (ze dne 1.4.2011), a to vysvětlení, proč bylo rozhodováno dvakrát o stejném období a určení druhu příjmu žalobce dle § 5 zákona o státní sociální podpoře, když toto učinil až sám žalovaný; vrácení úlevy na dani žalobce nadto nepovažuje za započitatelný příjem pro účely příspěvku na bydlení. Závěrem žalobce navrhl vydání rozsudku, jímž bude napadené i prvoinstanční rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Rozhodnutím ÚP ze dne 1.6.2011 vypraveným dne 2.6.2011 bylo rozhodnuto podle § 24 až § 27 a § 52 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen **zákon o SSP**) a § 2 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu (dále jen **zákon o ŽM**), o snížení dávky státní sociální podpory *příspěvek na bydlení* žalobci z 2.863,-Kč na 1.315,-Kč měsíčně ode dne 01.01.2011 do 30.6.2011 s odůvodněním, že mu byla vrácena daň z příjmů fyzických osob ve výši 24.855,-Kč (daň. přiznání za rok 2009), avšak datum vrácení není uvedeno, přičemž přeplatek na dani je nezbytné promítnout do rozhodného příjmu v období, kdy přeplatek fakticky nastal (§ 5 odst. 2 zákona o SSP); součin doloženého průměrného měsíčního příjmu jeho rodiny (*žalobce je posuzován jako jednotlivec*) za rozhodné období 4. čtvrtletí roku 2010 (= 8285,-Kč) a zákonného koeficientu 0,3 činí 2.485,50 Kč; vzhledem k tomu, že náklady na bydlení ve výši 3.800,-Kč přesahují částku 2.485,50 Kč a současně částka 2.485,50 Kč není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení (= 4.406,-Kč), vzniká žalobci nárok na příspěvek na bydlení ve výši 1.315,- Kč [3.800 – (8285 x 0,3)].

Žalobce rozhodnutí ÚP napadl včasným odvoláním ze dne 9.6.2011 s tím, že dle něho je rozhodnutí nezákonné a matoucí, neb nese stejné číslo jednací a úplně kopíruje rozhodnutí Úřadu práce (dále jen **ÚP**) v Chebu ze dne 16.2.2011 stejného čísla jednacího, proti němuž podal odvolání a které bylo zrušeno rozhodnutím KÚ ze dne 1.4.2011 č.j. X; dále namítal zřejmě úmyslné prodlužování správních lhůt k vydání rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 8.7.2011 popsal KÚ průběh řízení a mimo jiné uvedl, že v přezkoumávaném rozhodnutí zjistil pouze nedostatek v absenci citace § 3 zákona o ŽM a chybném uvedení data, když tento nedostatek nemá vliv na rozhodnutí ve věci, proto tuto vadu odstranil změnou výroku přezkoumávaného rozhodnutí; v rozsahu námitek uváděných v odvolání pochybení ÚP při aplikaci právních předpisů nebylo zjištěno. Také bylo konstatováno, že v § 73 zákona o SSP je uvedeno: „*V řízení podle tohoto zákona se postupuje podle obecných právních předpisů o správním řízení, pokud zákon nestanoví*

jinak.“ - tímto obecným předpisem je zákon č. 500/2004 Sb., **správní řád**, tudíž Úřad práce v ČR je správním orgánem. Dále uvedl KÚ s odkazem na své rozhodnutí ze dne 14.4.2011 (*tj. rozhodnutí ze dne 1.4.2011 vypravené 14.4.2011*) č.j. X, že ÚP měl ve svém rozhodnutí 1) doplnit do výroku § 2 zákona o ŽM, 2) dát žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, 3) odůvodnit snížení příspěvku na bydlení ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu – uvést, proč je rozhodováno 2krát o stejném období a o jaký příjem žalobce se ve smyslu § 5 zákona o SSP jedná, což bylo splněno. Rovněž bylo uvedeno, že přeplatek na dani je započitatelným příjmem dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o SSP a § 5 odst. 4 písm. a) téhož zákona je započitatelným příjmem v tom kalendářním období, v němž byl zaúčtován, tj. říjen 2010; výpočet příspěvku na bydlení provedený ÚP je dle KÚ zcela v souladu s § 27 zákona o SSP. Také se KÚ se vyjádřil k odvolacím námitkám žalobce a neshledal je důvodnými.

Po doručení žaloby KÚ *ve svém písemném vyjádření ze dne 14.10.2011* mimo jiné navrhl zamítnutí žaloby, souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a vyjádřil svůj názor na obsah žaloby, který je dle něho nepřilíš srozumitelný a částečně opsaný z odůvodnění jeho rozhodnutí ze dne 1.4.2011, takže není zřejmé, čeho se žalobce dovolává; v podstatě bylo odkázáno na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 8.7.2011 a zároveň bylo zdůrazněno, že obecným právním předpisem v souladu s § 73 zákona o SSP je správní řád, dle něhož dodržel ÚP i lhůtu pro vydání rozhodnutí, jelikož po odvolacím řízení a po vyznačení právní moci rozhodnutí KÚ ze dne 1.4.2011 byl spisový materiál ÚP doručen dne 2.5.2011.

Ze zasláního správního spisu vedeného ohledně žalobce soud zjistil, že jsou v něm mimo jiné založeny dvě složky listin týkajících se žalobce označené „Správní žaloba sp. zn. 17 A 56/2011“ a „Originál spisové dokumentace ÚP“ obsahující:

- kopii dokladu o výši čtvrtletního příjmu ze dne 14.1.2011 za 4. čtvrtletí 2010, příjmy 0,- Kč;
- kopii dokladu o výši nákladů na bydlení ze dne 14.1.2011 (A., nájemní bydlení, výše nájemného 3.800,-Kč měsíčně) + kopii dokladu o úhradě tohoto ubytování za říjen až prosinec 2010;
- kopii oznámení ÚP v Chebu ze dne 19.1.2011 o změně výše dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení se od 1.1.2011 do 30.6.2011 zvyšuje z částky 1.000,-Kč na 2.863,-Kč měsíčně;
- kopii protokolu ze dne 7.2.2011 o jednání s žalobcem ve věci snížení dávky příspěvku na bydlení;
- kopii oznámení ÚP v Chebu ze dne 9.2.2011 o změně výše dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení se od 1.1.2011 do 30.6.2011 snižuje z částky 2863,-Kč na 1315,-Kč měsíčně + námitku žalobce proti tomuto oznámení a kopii protokolu ze dne 18.4.2011 o jednání s žalobcem ve věci objasnění příčin vzniku přeplatku na dávce příspěvek na bydlení;
- kopii rozhodnutí ÚP v Chebu ze dne 16.2.2011 (vypraveno 22.2.2011) č.j. X o snížení dávky příspěvku na bydlení žalobci z částky 2863,-Kč na 1315,-Kč ode dne 1.1.2011 do 30.6.2011 + kopii odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí;
- kopii rozhodnutí ÚP ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, ze dne 1.6.2011 č.j. X o snížení dávky příspěvku na bydlení žalobci z částky 2863,-Kč na 1315,-Kč ode dne 1.1.2011 do 30.6.2011 + kopii odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí;
- originál rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011, které bylo doručeno žalobci dle kopie doručenky dne 14.7.2011 (pr. moc dne 14.7.2011);

v další části spisu označené jako „Originál ...“ je ve složce označené „snížení dávky z 2863,- Kč na 1315,-Kč“ dále mimo jiné založeno:

- potvrzení (originál) Finančního řízení v Aši (dále jen **FÚ Aš**) ze dne 1.4.2011 (není zjiitelné datum doručení ÚP) o výši vyplacených přeplatků na dani z příjmů fyzických osob (dále jen **DPFO**), dle něhož byl žalobci dne 15.10.2010 vrácen přeplatek za rok 2009 ve výši 24.855,-Kč a dne 22.10.2010 za rok 2007 ve výši 4.689,- Kč, tedy celkem 29.544,- Kč;
- rozhodnutí KÚ ze dne 1.4.2011 č.j. X (vypraveno 14.4.2011), jímž bylo zrušeno rozhodnutí ÚP v Chebu ze dne 22.2.2011 č.j. X;
- kopie nájemní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a majiteli Z. L. a K. L. ze dne 11.2.2011 (nájem na dobu určitou od 26.2.2011 do 25.2.2012, nájemné 3.800,-Kč měsíčně za pokoj č. 24 v domě A.);
- originály některých listin ad shora.

Po doručení vyjádření KÚ žalobce podal repliku dne 26.10.2011, ve které řeší pojmy „datum vydání“ rozhodnutí a „předání k poštovní přepravě“, podivuje se nad tím, že za „žalovaný odbor sociálních věcí“ odpovídá odbor legislativní a právní, když odvolacím orgánem Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Karlových Varech, kontaktní pracoviště v Aši, oddělení státní sociální podpory je ÚP ČR, Krajská pobočka v Karlových Varech, proto KÚ nepříslušelo v této věci jednat – žalobce má za to, že došlo k trestnému činu a podvodnému jednání; také namítal, jak mu mohla být snížena předmětná dávka oznámením ze dne 9.2.2011 od 1.1.2011, když potvrzení o skutečnosti, na základě které tak ÚP učinil (*sdělení FÚ Aš*), obdržel až dne 1.4.2011; žalobce dále zopakoval, že daňová úleva za poplatníka při výkonu závislého zaměstnání není přeplatkem na dani; žalobce opět zpochybňuje aplikaci § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Závěrem žalobce uvedl, že v dané věci nelze vzhledem ke spáchání trestného činu aplikovat návrh rozhodnutí o vrácení věci žalovanému k novému rozhodnutí, neboť toto žalovanému nepřísluší, proto navrhl, aby soud sám vydal rozhodnutí a částečně tak napravit křivdy, kterých se žalovaný úmyslně dopouští vůči žalobci a sám informoval nadřízené těchto úřadů o trestním chování jejich úředníků.

V podání ze dne 7.11.2011 k replice žalobce KÚ uvedl, že se dále k věci vyjadřovat nebude a trvá na svém vyjádření ze dne 14.10.2011. Žalobce zaslal soudu ještě podání ze dne 16.12.2011, ve kterém opět vyjádřil svůj názor na konání žalovaného.

Ústního jednání konaného u zdejšího soudu dne 21.11.2012 se nezúčastnil žalobce ani žalovaný, který se však písemně omluvil, a souhlasil s jednáním v jeho nepřítomnosti.

V dané věci se jedná o dávku upravenou v §§ 24 – 28 zákona o SSP ve znění účinném do 31.12.2011 (*poznámka: rozhodnutí ÚP v Chebu datované 16.2.2011 v této věci bylo vydáno ještě za účinnosti zákona do 31.3.2011*) a například:

Podle § 24 odst. 1 (podmínky nároku na příspěvek na bydlení): Nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže

- a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a
- b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

Dle § 27 odst. 1 až 3 (výše příspěvku na bydlení): *Výše příspěvku na bydlení činí za kalendářní měsíc rozdíl mezi normativními náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientem 0,35.*

Pokud jsou náklady na bydlení nižší než normativní náklady na bydlení, náleží příspěvek na bydlení ve výši rozdílu mezi náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientem 0,35.

Pokud rozhodný příjem rodiny, z něhož se vychází při stanovení výše příspěvku na bydlení, nedosahuje částky životního minima rodiny, započítává se pro stanovení výše příspěvku na bydlení jako rozhodný příjem rodiny částka odpovídající životnímu minimu této rodiny.

Podle § 5 odst. 2 věta třetí zákona o SSP: *Byla-li poplatníkovi daň z příjmů zvýšena, popřípadě snížena daň z příjmů podle zákona o daních z příjmů, příjem uvedený v odstavci 1 se o toto zvýšení snižuje, popřípadě se o toto snížení zvyšuje v tom kalendářním roce, zjišťuje-li se rozhodný příjem za kalendářní rok, nebo v tom kalendářním čtvrtletí, zjišťuje-li se rozhodný příjem za kalendářní čtvrtletí, v němž došlo k takovému zaúčtování. Věta čtvrtá platí obdobně, jde-li o přeplatky nebo nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistném na veřejné zdravotní pojištění.*

Dle § 6 písm. b) zákona o SSP: *Rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem, je jde-li o příspěvek na bydlení období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje.*

Podle § 52 zákona o SSP: *Změní-li se v období, na něž byla dávka přiznána, okruh společně posuzovaných osob nebo jiné skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku nebo její výši, posoudí se nově nárok na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo. Pro změnu dávky a její výplatu platí § 53 odst. 3.*

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech státní sociální podpory rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. *Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 8.7.2011.*

K otázce přezkoumatelnosti správních rozhodnutí se vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) rozšířeným senátem v usnesení ze dne 19.2.2008, č.j. 7Afs 212/2006-74,

v němž uvedl, že: „*je nepřezkoumatelné takové rozhodnutí odvolacího správního orgánu, pokud rozsah provedeného správního přezkoumání nenalezne odraz v písemném odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu*“. K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil NSS také v rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010, v němž v návaznosti na shora citované usnesení rozšířeného senátu konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

Nepřezkoumatelnost napadeného správního rozhodnutí, která je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, zjišťuje soud ex offio. K učinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004).

Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů v ní uvedených a nekonkrétně namítal nepřezkoumatelnost, jelikož citaci metodického pokynu nelze považovat za konkretizaci, proto soud nepřezkoumatelnost zjišťoval ex offio.

Soud se zabýval předmětnou žalobou v rámci vymezeném obsahem napadeného rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011, i na základě žalobních bodů uvedených v žalobě. Dle názoru soudu se KÚ jako odvolací orgán snažil napravit nedostatky rozhodnutí ÚP ze dne 1.6.2011 jako správního orgánu I. stupně zejména změnou výroku shora citovanou místo toho, aby správně vyhodnotil, že jsou znovu splněny podmínky pro zrušení rozhodnutí ÚP ze dne 1.6.2011, jak ostatně učinil tento KÚ rozhodnutím ze dne 1.4.2011 č.j.: X, když zrušil rozhodnutí ÚP v Chebu č.j. X (z 16.2.2011) vydané dne 22.2.2011 a věc mu vrátil k novému projednání. V rozhodnutí ze dne 1.4.2011 dospěl KÚ k závěru, že v tomto případě ÚP nepostupoval zcela v souladu s právními předpisy, neboť nedal žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu) a neodůvodnil řádně, proč rozhodoval dvakrát o stejném období o snížení dávky příspěvek na bydlení z 2.863,-Kč na 1.315,-Kč měsíčně od 1.1. do 30.6.2011 (§ 68 odst.3 správního řádu), neuvedl, o jaký příjem se jedná ve smyslu § 5 zákona o SSP a také je třeba výrok doplnit o ust. § 2 zákona o ŽM. Uvedeným rozhodnutím ÚP v Chebu ze dne 16.2.2011 byl žalobci snížen příspěvek na bydlení z 2.863,-Kč na 1.315,-Kč měsíčně od 1.1. do 30.6.2011 s odůvodněním, že životní minimum jednotlivce, tj. žalobce a tedy i jeho rodiny, činí 3.126,-Kč, příjem 24.855,-Kč a průměrný měsíční příjem rodiny za 4. čtvrtletí roku 2010 činí 8.285,-Kč, tudíž výpočet dávky je následující: 3.800 (náklady na bydlení) – (8.285 (průměrný měsíční příjem rodiny) x 0.3 (zákonný koeficient)) = 1.315,-Kč.

Kupodivu zůstalo zcela bez povšimnutí KÚ, že v rozhodnutí ÚP ze dne 1.6.2011 je vycházeno z příjmu žalobce ve 4. čtvrtletí roku 2010 na základě potvrzení FÚ v Aši ze dne 1.4.2011 ve výši 24.855,-Kč (tj. přeplatek DPFO za rok 2009 vrácený 15.10.2010), ačkoliv je uveden i přeplatek za rok 2007 ve výši 4.689,-Kč vrácený 22.10.2010), ale v rozhodnutí ÚP ze dne 9.5.2011 č.j.: X (věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 17A 55/2001) týkajícího se stejné dávky, tj. příspěvku na bydlení, a též osoby, tj. žalobce, je uveden příjem ve stejném

období 29.544,-Kč (tj. výše všech uvedených přelatků DPFO), ačkoliv se jedná o stejnou dobu od 1.1. do 30.6.2011 a od 1.3. do 30.6.2011, přičemž o odvoláních žalobce v předmětných věcech vedených u zdejšího soudu pod sp.zn. shora uvedenou a 17A 55/2011 bylo rozhodnuto KÚ téhož dne 8.7.2011. Není tedy zjistitelné z rozhodnutí ÚP ze dne 1.6.2011, proč bylo vycházeno z částky 24.855,-Kč jako příjmu za 4. čtvrtletí roku 2010, navíc v rozhodnutí ÚP (odůvodnění) nejsou obsaženy údaje o skutečném příjmu žalobce, pouze je uvedeno, že životní minimum jednotlivce činí 3.126,-Kč, což je i životním minimem rodiny žalobce, který je posuzován sám (ve skutečnosti žalobci byla přiznána pouze částka existenčního minima 2.020,-Kč měsíčně), navíc tam zmíněný písemný protokol ze dne 18.4.2011 není součástí předmětného rozhodnutí, proto důležité a rozhodné skutečnosti z něho musí být zaneseny do rozhodnutí samého. Následně vydané rozhodnutí ÚP ze dne 1.6.2011 zejména neobsahuje vše, co bylo vytýkáno jako nesprávné ÚP v rozhodnutí KÚ ze dne 1.4.2011, neboť *zase není uveden důvod rozhodování o předmětné dávce dvakrát o stejném období; není ani patrné, kdy skutečně byly žalobci doručeny částky DPFO uvedené v potvrzení FÚ v Aši ze dne 1.4.2011 doručeném neznámo kdy ÚP*. Soud tudíž dospěl k závěru, že rozhodnutí ÚP ze dne 1.6.2011 i následné rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011 jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost.

V této věci soud shledal ze strany správních orgánů taková závažná pochybení, která odůvodňují zrušení nejenom napadeného rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011, ale i všech jemu předcházejících rozhodnutí, tj. ÚP ze dne 1.6.2011 č.j.: X i rozhodnutí KÚ ze dne 1.4.2011 č.j. X i prvotního rozhodnutí ÚP ze dne 16.2.2011 č.j.: X, jelikož z nich není zjistitelné, na základě jakých rozhodných skutečností ÚP zohlednil přeplatek DPFO, jelikož potvrzení FÚ je až ze dne 1.4.2011; také není patrné, kdy skutečně byla žalobci vyplacena částka přeplatku DPFO a na základě jakých rozhodných skutečností byla zohledněna částka 24.855,-Kč a nikoli částka 29.544,-Kč v příslušném čtvrtletí vyplývající z potvrzení FÚ v Aši ze dne 1.4.2011, navíc se jeví nelogickým, aby příjem za stejné období, tj. 4. čtvrtletí 2010, způsobil dvakrát snížení předmětné dávky od 1.1. a poté od 1.3. do 30.6.2011, když k žádným jiným změnám ohledně žalobce nedošlo.

Zda bylo postupováno dle § 52 zákona o SSP nelze s jistotou zjistit právě s ohledem na rozhodnutí ÚP o snížení příspěvku na bydlení z 1.315,-Kč na 846,-Kč měsíčně ode dne 1.3. do 30.6.2011 ze dne 9.5.2011 č.j.: X (věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 17A 55/2011), které mělo pouze s výjimkou odlišného čísla za posledním lomítkem stejné číslo jednací jako uvedená rozhodnutí ÚP v této větě, která mají stejné číslo jednací, když obě rozhodnutí z 1.6.2011 i z 16.2.2011 jsou označena jako č.j.: X, ale není zjistitelné, proč tato jsou totožná, když zasláný správní spis není očíslován, tudíž není zřejmá tvorba čísla jednacího.

Navíc není ani patrné, kým byl předložen originál listin, jejichž kopie jsou založeny ve správním spisu. Zejména však není patrné jakým způsobem a na základě jakých rozhodných skutečností bylo vůbec řízení o snížení dávky příspěvek na bydlení zahájeno (§ 46 správního řádu), když se nejednalo o podání žádosti žalobce; zda je zahájením míněn protokol o ústním jednání sepsaným ve věci 17A 56/2011 dne 7.2.2011 na ÚP v Chebu, kontaktní místo Aš, kdy se dostavil žalobce na úřad na základě vyzvání pracovnice tohoto úřadu, ale žádné předvolání či něco obdobného se ve spisu nenachází.

Dle názoru soudu nebylo v této věci postupováno ani dle § 53 odst. 3 zákona o SSP, když z žádných listin založených ve správním spisu není patrné, k jakému datu žalobci byla dávka vyplácena a zda tedy bylo provedeno snížení dávky dle zákona (tj. od správného data).

Soud pouze vyjadřuje podiv nad tím, jak za takovéto situace může být ve věci rozhodováno, jelikož se jedná o naprosto chaotický postup správních orgánů, což lze vyjádřit stručně tak, že žádné z uvedených rozhodnutí nesplňuje požadavky stanovené správním řádem a lze pouze doufat, že v novém řízení budou vydána rozhodnutí srozumitelná a tedy i přezkoumatelná. Soud si je sice vědom toho, že nové řízení nemusí skončit ve prospěch žalobce, ale pro právní čistotu bez přehnaného formalismu soudu nezbylo, než zrušit v této věci úplně všechna rozhodnutí tak, aby bylo možno v podstatě začít tzv. od začátku. Za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi se soud omlouvá.

Ze všech zjištěných rozhodných skutečností soud shledal ze strany rozhodujících správních orgánů taková pochybení, která odůvodňují zrušení nejenom napadeného rozhodnutí. Proto soud rozhodl (výrok I.) tak, že se **zrušují pro vady řízení** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), **rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011 č.j.: X** a jemu předcházející rozhodnutí **Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, vydané dne 2.6.2011 č.j. X** a jemu předcházející rozhodnutí **KÚ ze dne 1.4.2011 č.j. X vydané dne 14.4.2011**, i jemu předcházející rozhodnutí **ÚP v Chebu, oddělení státní sociální podpory, kontaktní místo Aš, č.j. X vydané dne 22.2.2011**, a **věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení** (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), **jelikož vykazují vady, pro které jsou nesrozumitelná, tedy i nepřezkoumatelná, ač dle vyjádření žalovaného byla vydána po důkladném vyhodnocení všech právních i skutkových okolností konkrétního případu, s čímž soud nemůže souhlasit.** Uvedená rozhodnutí nejsou v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), dle něhož se v odůvodnění uvedou důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. *Odůvodnění rozhodnutí v této věci nemá totiž plně oporu v obsahu správního spisu, jak je zřejmé ze shora uvedeného, tudíž rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá plně ve spisu oporu a vyžaduje zásadní doplnění.*

V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. *Příslušný správní orgán* v této věci po zajištění rozhodných skutečností vydá nové rozhodnutí, jehož výrok i obsah bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy a i s dostatečně vyjádřeným shora citovaným názorem zdejšího soudu (např. *lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být ve správním spisu uvedeny*). Dle názoru soudu je nutné, aby si všechny rozhodující správní orgány uvědomily nezbytnost, že ve správním spisu musí být obsaženy všechny rozhodné skutečnosti, neboť na jejich základě je rozhodováno o žádostech občanů o dávku či o snížení, zvýšení či odnětí dávek jim již přiznaných a tyto podklady jsou základem pro samotné rozhodnutí, bez nichž je totiž každé takové rozhodnutí potencionálně nepřezkoumatelné.

S ohledem na uvedené lze proto dojít pouze k závěru, že ve velmi citlivé sociální oblasti není kvalitní ani srozumitelný takový zákon, který neposkytuje občanovi ani jistotu, že dávka v přiznané výši bude vyplácena beze změny alespoň po nepříliš dlouhou dobu jednoho čtvrtletí roku, ačkoliv rozhodný příjem pro přiznání dávky se zjišťuje dle zákona (§ 6 b) z kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu

dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje; uvedené způsobuje chaos nejenom pověřeným osobám příslušných správních orgánů při rozhodování o těchto dávkách, ale i příjemcům dávek s ohledem na jejich stávající finanční situaci atd. (plánování výdajů).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., dle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, rozhodnuto proto bylo, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 21. listopadu 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně